VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

VALMIERAS ĶĪMIĶIS

VALMIERAS STIKLA ŠĶIEDRAS RŪPNĪCAS PARTIJAS KOMITEJAS, ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS IZDEVUMS

Avīze iznāk kopš 1979. gada 25. oktobra | CETURTDIEN, 1987. gada 15. oktobrī | Nr. 41 (411) Cena 1 kap.

Savā cehā — labākie

Sociālistiskajā sacensībā, kas norit starp maiņu kolektīviem, sagaidot Lielā Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienu, 2. ceha elektrokrāšņu nodaļā par septembra darba rezultātiem 1. vietu ieguvis 4. maiņas kolektīvs, 2. vietā ir 5. maiņas strādātāji, bet 3. vietā — 1. maiņas darbaļaudis.

Spolēšanas nodaļā pirmajā vietā ir 4. maiņas, otrajā — 5. maiņas, bet trešajā — 2. maiņas kolektīvs.

Sveicam uzvarētājus!

Skanēs latviešu strēlnieku dziesmas

Vispusīgs, dažādiem interesantiem pasākumiem un tikšanām bagāts šis oktobris ir folkloras ansamblim «Daina». Jau mēneša pirmajā dienā sniegts koncerts Valmieras pansionātā. Pēc tam divas dienas «Daina» piedalījās Cēsu rajonā notikušajās Dzejas dienās, vispirms «Leukādijās», bet nākamajā dienā — «Kalačos». 13. oktobrī ansamblis piedalījās literārajā vakarā Valmieras kultūras namā, bet vakar devās uz Rīgu, kur Kr. Barona muzejā uzstājās kopā ar Raiņoles folkloras ansambli un rakstnieku Miervaldi Birzi.

Sosvētdien «Daina» piedalīsies II Vissavienības tautas daiļrades festivāla noslēguma koncertā Rīgas sporta pilī.

Līdz mēneša beigām ansamblis piedalīsies vēl vairākos interesantos pasākumos. Visievērojamākais no tiem — Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai veltīts sarīkojums Mazsalacā, kur valmierietes dziedās latviešu strēlnieku dziesmas.

Pārkārtošanās: speciālista informācija

Jaunais mūsu darbībā

Septembra nogalē galvenā ekonomiste GITA GĀTERE un finansu daļas priekšniece ANITA PRIMANE Maskavā iepazinās ar darba pašfinansēšanās apstākļos pamatprincipiem un normatīviem. Redakcija lūdza ANITU PRIMANI paskaidrot arī lasītājiem, kā strādāsim nākamajā gadā:

— Ar 1988. gada 1. janvāri mūsu rūpnīcas kolektīvs sāks strādāt pašfinansēšanās apstākļos. Strādājot pašfinansēšanās apstākļos, uzņēmumam no saviem ieņēmumiem jāsedz visas ar ražošanu saistītās izmaksas, kā arī jārada uzkrājums tālākai attīstībai.

Pašfinansēšanās pamatā ir uzņēmuma peļņas normatīva sadale. Normatīvi peļņas sadalei tiek noteikti, izejot no piecgades plāniem. Tātad uzņēmums ir ieinteresēts izpildīt un pārsniegt piecgadei noteikto peļņas plānu. Mūsu rūpnīcai šis peļņas plāns 1988. gadam ir noteikts 10,2 miljoni rubļu. Pēc iepriekšējiem aprēķiniem rūpnīcai ir iespējas nākošajā gadā iegūt peļņu 9,2 miljoni rubļu apjomā. Tātad 1988. gadā ir ieplānota nereāla peļņa 1 miljons. Tā kā finansu līdzekļu summas, kas paliek ražošanas kolektīva rīcībā, ir būtiski atkarīgas no konkrētā piecgades gada peļņas plāna precizitātes, tad mūsu rūpnīcas kolektīvs jau nākamajā gadā tiek nostādīts uz katastrofas robežas.

Lielāko daļu peļņas sadalē sastāda normatīvie budžeta maksājumi: maksa par ražošanas pamatfondiem un apgrozāmiem līdzekļiem, un atskaitījumi no peļņas. Ar 1988. gadu tiek noteikta maksa par darba spēka resursiem. Šī maksa ir noteikta 300 rubļu apmērā par vienu cilvēku. Visi šie budžeta maksājumi no kopējās bilances peļņas sastāda 57 procentus. Bez tam vēl rūpnīcai ir jāmaksā procenti par bankas kredītu un jāizdara atskaitījumi augstākstāvošai organizācijai.

No visas ieplānotās peļņas summas rūpnīcas rīcībā paliek 34 procenti jeb 3,5 miljoni rubļu, kas savukārt sadalās trīs fondos: materiālās stimulēšanas fondā — 0,9 miljoni, sociālās attīstības fondā — 1,7 miljoni un ražošanas attīstības, zinātnes un tehnikas fondā — 0,9 miljoni rubļu.

Pašlaik mūsu uzņēmuma kolektīva uzdevums ir risināt jautājumu par reālu peļņas plānu 1988. un turpmākajiem gadiem. Un jācer, ka ne tikai teorētiski, bet arī praktiski kļūsim savas finansiālās darbības noteicēji, tas ir, paši apspriedīsim un pieņemsim izpildāmu peļņas plānu.

Atgriežoties pie publicētā

«Valmieras Ķīmiķi» bijuši publicēti materiāli, kuros minētās vairākas sāpīgas problēmas atrodas direktora vietnieka vispārējos jautājumos EDGARA EIDUKA pārziņā. Lūdzām viņu atbildēt. Vispirms — par rūpnīcas teritorijas nožogojumu. Tad — par speciālu transportu 13. ceha vajadzībām.

Nākamajā nedēļā pievērsīsimies citām problēmām.

Žogs palēnām taps

Atzīstu, ka žogs atrodas neapmierinošā stāvoklī. 3. un 4. ceļurksnī mums tika izdaliti 50 m³ paneļu žogam, taču, sakarā ar plāna korekciju Daugavpils dzelzsbetona rūpnīcā, mēs saņemsim līdz gada beigām, diemžēl, 13 m³. Tas nozīmē, ka varēsim drīzumā uzstādīt ap 80 m žoga. Tikai savlaicīgi līdz šīsam jāieliek nožogojuma pamati.

Turklāt rūpnīcā jau apmēram gadu guļ brāka paneļi, kurus varētu izmantot žogam nomajās vietās 300 m garumā. Par to vairākkārt esmu runājis celtnieku operatīvajās plānošanās, bet jautājums nevirzās.

Jākooperējas

13. ceham speciāla transporta nebūs. Nepieciešamības gadījumos ceha rīcībā tiks nodots mikroautobuss vai ari ceha vajadzības tiks apvienotas ar citu darbinieku braucieniem uz Rīgu, kā arī vedumiem no Rīgas. Tāda kārtība jau pastāv, domstarpību mums ar cehu pēdējā laikā nav, un tā būs arī turpmāk. Taupīt katru benzīna lāsi ir mūsu kopīgās intereses.

Komjaunatnes dzīve

Rīt — komjaunatnes konference

Rīt komjaunieši runās par visdažādākajiem jautājumiem. Arī par militāri patriotisko audzināšanu. Attēlā: komjauniete **Inga Vabule** militarizētajās sporta spēlēs bija nepārspēta ieroča izjaukšanā un salikšanā.

ANITAS MARTINSONES foto

KAD ZIEMA KLAUVĒ PIE DURVĪM

Mūsu laikraksta šī gada 25. jūnija numurā informējām lasītājus, ka ar direktora pavēli apstiprināts pasākumu plāns rūpnīcas sagatavošanai darbam ziemas apstākļos. Kas paveikts, lai šo plānu īstenotu? Par to mūsu korespondentam pastāstīja galvenais mehāniķis ANDRIS BRUTĀNS.

— Kopumā vērtējot darbu, kas paveikts saskaņā ar rūpnīcas direktora šī gada 10. jūnija pavēli, var teikt, ka darbam ziemas apstākļos uzņēmums pamatā ir sagatavots. Darbi ritēja vairākos galvenos virzienos.

Vispirms par jumtu remontu. Jāteic, ka tas ir viens no jautājumiem, kas mums aizvadītajos gados sagādāja daudz raižu. No vairākiem cehiem nepārtraukti ienāca sūdzības par jumtu slikto stāvokli. Viens no cēloņiem šai parādībai ir celtniekiu nekvalitatīvais darbs. Ne visur, ceļot ēkas un uzliekot jumtus, piedots vajadzīgais slīpums ūdens notecēšanai. Tāpat pieļautas kļūdas un nekvalitatīvs darbs atsevišķu cehu korpusu savienošanas vietās. Nav bez vainas arī paši cehu ļaudis: vietām jumti tiek nepareizi ekspluatēti. Daudzās vietās uz jumtiem var ieraudzīt gružus, stiklus, dzelzs gabalus un citus atkritumus, kas rudens un ziemas periodā sala iespaidā bojā jumtu segumu. Tāpēc lūgums visiem cehiem pirms ziemas iestāšanās vēlreiz pārbaudīt jumtus un attīrīt tos no atkritumiem.

Kas tad paveikts jumtu remontā? Vispirms jāatzīmē, ka rūpnīcas spēkiem tik lielu darba apjomu paveikt nebija iespējams (salabot vairāk nekā ap 10 tūkstoši kvadrātmetru jumtu), tāpēc pa dažādiem ceļiem meklējām specializētas brigādes no citām organizācijām.

Pie mums strādāja Pērnavas SCO speciāla izolētāju brigāde. Tā veica remontdarbus 2. ceha spolētavas trisstāvu sadzives korpusā, bijušajā flotācijas ēkā, ko nākamgad sāks izmantot plaša patēriņa preču ražošanas vajadzībām, 36. profesionāli tehniskajā vidusskolā un citur. Pavisam igauņu celtnieki saremontēja jumtus vairāk nekā trisarpus tūkstošu kvadrātmetru platībā.

Rūpnīcas 3. bērnudārzā un ēdnīcas jumtu remontā strādāja Latvijas kolhozu celtniecības tresta tehniskā centra specializētā brigāde, kas darbus paveica divu tūkstošu kvadrātmetru platībā. Šī brigāde strādāja pēc jaunas tehnoloģijas, — uzliekot bezrulonu pārklājumu, kas veidots uz lateksa emulsijas bāzes armējumā ar stikla šķiedru.

Diezgan lielu darba apjomu veica Cēsu vispārējās celtniecības tresta Valmieras 43. celtniecības pārvaldes jumtu izolētāju brigāde. Tā strādāja vairākos 18. ceha objektos, transformatoru apakšstacijās, uz šķeterētavas jumta. Šie viri būtu paveikuši vēl vairāk, ja rūpnīca būtu saņēmusi visu remontiem nepieciešamo bituma vairumu. Taču no 50 tonnām saņemtas tikai septiņpadsmit. Vēl, piemēram, jānoklāj 7. ceha jumts, jāveic darbi vecajā tekstilkorpusā, taču tos aizkavē bituma trūkums.

Platības ziņā nelielu, bet grūtāk veicamu darbu apjomu izpildīja arī mūsu pašu 19. ceha remontētāji. Piemēram, viņi laboja jumtu virs spolētavas.

Kopumā jāteic, ka, šo ziemu gaidot, jumtu stāvoklis ir labāks nekā citus gadus. Protams, nevienš nav pasargāts no nejaušībām, taču gribu izteikt ceribu, ka šoruden un ziemā atkušņu periodos līdzšinējie uztraukumi ies secen. Tāpēc gribu vēlreiz uzaicināt visus pašiem sekot jumtu stāvoklim, pareizi ekspluatēt tos.

Otrs svarīgs darbu virziens bija logu un durvju remonts, logu stiklošana. Paveikts diezgan liels darba apjoms, vairākās vietās — cehos un noliktavās nomainītas durvis, citur tās tika remontētas, izpildīts arī paredzētais logu remonta un iestiklošanas apjoms. Un te atkal jāgriežas pie tiem, kas attiecīgajās telpās strādā: saudzēsim logus un durvis, pareizi ekspluatēsim tos. Nedaužīsim un nebojāsim tās ar transportu. Nevērības dēļ vai dažkārt tīši tiek izsisti stikli. Tāpat jāseko arī tam, lai logi un durvis būtu cieši aizvērtas, lai siltums veltīgi neaizplūstu. Visiem strādājošiem jau tuvākajā laikā savās darba telpās vajadzētu padomāt arī par logu hermetiskumu, noblīvējot visas spraugas ar siltumu aizturošiem materiāliem vai aizlīmējot tās.

Pavisam šajā nodalījumā bija 40 punkti, un tie visi ir izpildīti. Par to vislielākā atzinība, protams, pienākas 19. ceha kolektīvam, sevišķi namdariem.

* * *

Svarīga vieta pasākumu plānā, sagatavojot rūpnīcu darbam ziemas apstākļos, bija ierādīta apkures sistēmas revīzijai un remontam, kurināmā sagādei. Kā redakciju informē galvenais enerģētiķis JĀNIS PETERMANIS, kurināmā rezerves ir sagādātas, pamatā izpildīti visi plānotie darbi. Tagad sevišķi svarīgi ir veikt pasākumus, kas tālāk paaugstinātu katlu un energoiekārtu ekspluatācijas drošumu.

Kā liecina pagājušās ziemas pieredze, mūsu rūpnīcas kolektīvs var sekmīgi strādāt arī bargos klimatiskos apstākļos. Jādomā, ka šī pieredze, kā arī pagājušās ziemas mācības palīdzēs šogad strādāt vēl sekmīgāk. Jau tagad ikvienam vajadzētu padomāt, kas jādara, lai taupīgi izlietotu visus siltuma resursus, elektroenerģiju, nepieļautu zudumus.

Redakcija aicina visus rūpnīcā strādājošos informēt par trūkumiem un nepilnībām, kas vēl nav novērstas, sagatavojot cehu vai iecirkni darbam ziemas apstākļos.

Materiālu sagatavoja **HERMANIS HERČBERGS**

Vienotā politdiena

13. oktobrī notika kārtējā vienotā politdiena. Tās tēma bija «Turpināt Lielā Oktobra ceļu, padziļināt pārkārtošanos un paātrinājumu». Ar kolektīviem cehos tikās rūpnīcas vadošie darbinieki un galvenie speciālisti. Pārrunas visur tika saistītas ar uzņēmuma un attiecīgā ceha veikumu un uzdevumiem, sagaidot Lielā Oktobra 70. gadadienu.

TRAIPI, KAS JĀIZDZĒŠ

Mūsu laikraksta korespondents oktobra sākumā tikās ar rajona iekšlietu daļas Valmieras pilsētas vecāko iecirkņa inspektoru milicijas kapteini ALEKSANDRU MELNGĀRSU un lūdza viņu informēt par to, kas patlaban ir visaktuālākais sabiedriskās kārtības sardzē un padomju likumu ievērošanā mūsu rūpnīcā un tās kopmītnēs.

— Analizējot deviņu mēnešu rādītājus, varam secināt, ka rūpnīcas kopmītnēs izraisījušies mazāk konfliktu, kas saistīti ar alkoholisko dzērienu lietošanu, līdz ar to samazinājušies arī neattaisnotie darba kavējumi, kas saistīti ar šo negatīvo parādību. Tomēr nevar teikt, ka iedzeršanas un alkoholisms rūpnīcas kolektīvā ir izskausts. Vairāki rūpnīcā strādājošie un kopmītnēs dzīvojošie nosūtīti piespiedu ārstēšanā. Tie ir **Nikolajs Osipovs, Agris Pētersons, Jānis Vītiņš, Edgars Levke, Dmitrijs Magrimovs.** To pelnījis arī **Pāvels Baikovs,** taču aizkavējusies dokumentu noformēšana. Piespiedu ārstēšanā nosūtīts arī **Aleksandrs Troščenkovs,** kas no rūpnīcas aizgājis un strādāja gaļas kombinātā, taču dzīvo kopmītnēs un turpināja rikot iedzeršanas. Joprojām daudz raižu saviem darba biedriem un milicijas darbiniekiem sagādā 12. ceha strādnieks **Anatolijs Ugarovs.** Sistemātiski dzer, vairākkārt nokļuvis medicīniskajā atskurbtuvē, laboties, acīmredzot, netaisās. Liekas, ka viņu arī beidzot vajadzētu nosūtīt piespiedu ārstēšanā.

Nepatīkami, bet fakts, ka rūpnīcas kopmītnēs vērojamas arī narkomānijas un toksikomānijas izpausmes. Atkliāti gadījumi, kad kopmītnēs glabātas narkotiskās vielas lielākos daudzumos. Līdz šim vēl nav izskausta arī tāda ļoti negatīva parādība, kā tirgošanās, pareizāk sakot, spekulācija ar alkoholiskiem dzērieniem kopmītnēs. Sogad pie kriminālatbildības sauktas **Biruta Goldiņa** un viņas meita **Olita Zaiceva.** Šāds liktenis var piemeklēt arī vairākus citus kopmītņu iedzīvotājus, ja viņi neizbeigs savu pretlikumīgo rīcību.

Un vēl viena problēma, par kuru vairs klusēt nedrīkst. Diemžēl, arī kopmītņu iedzīvotāju vidū ir jaunietes un sievietes, kuras piekopj amorālu dzīves veidu, labprāt pie sevis uzaicina ne tikai pazīstamus, bet arī svešus vīriešus. Šīm vieglās uzvedības sievietēm jāņem vērā, ka ar republikas Augstākās Padomes Prezidija Dekrētu noteikta atbildība par prostitūciju...

Pamatoti rodas jautājums, vai tad kopmītņu administrācija, padome, rūpnīcas sabiedriskās organizācijas neredz visus šos likumu un sabiedriskās kārtības pārkāpumus? Diemžēl, reti ciemiņi kopmītnēs ir rūpnīcas sabiedriskie kārtības sargi.

Mūs, milicijas darbiniekus, tāpat kā visu sabiedrību, satraucošie gadījumi, kad līdzās un sabiedriskās kārtibu neievero pusaudži. Arī daudzu kopmītnes iemītnieku nepilngadīgie bērni ir viņu skaitā. Klejošana, uzturēšanās uz ielām un sabiedriskās vietās pēc pulksten 22, iedzeršanas, dažādas huligāniskas izdarības varētu nebūt, ja vecāki būtu prasīgāki pret saviem bērniem, vairāk kontrolētu, kā viņi pavada brīvo laiku. Bet kādu paraugu savam dēlam Sergejam gan rāda **Gaļina Kaļiņina,** kura pati mil iedzert un uzdzīvot? Piecpadsmitgadīgais Sergejs tani laikā klejo apkārt, dienām ilgi nepārrodas mājās, un viņam draud nosūtīšana uz labošanas darbu koloniju.

Vēl par pilsoņu personīga īpašuma aizsardzību. Joprojām nav izskaustas zādzības kopmītnēs, garāžās, transportlīdzekļu aizdzīšana no ielām un stāvvietām, bet tagad — rudens perioda — atkal palielinājies pagrabu uzlaušanas gadījumu skaits. Grību atgādināt rūpnīcas ļaudim, ka pastāv iespēja par nelielu atlīdzību ierīkot signalizāciju gan dzīvokļos un pagrabos, gan arī garāžās. Jāgriežas ārpusresoru apsardzes daļas attiecīgajā dienestā.

Septembra beigās vairākkārt konstatēti ielaušanas gadījumi stikla šķiedras rūpnīcas 2., 3. un 4. bērnudārzos. Sabojātas bērnu rotaļlietas, iekārta, izzagtas šļirces un vairāki narkotiskas vielas saturoši un uzbudinoši medikamenti. Izmeklēšana turpinās, bet pēdas liecina, ka tas ir nepilngadīgo darbs, pareizāk sakot, nedarbs.

Kā redzams, problēmu milicijas darbiniekiem ir ļoti daudz. Un, jo vairāk mums palīdzēs sabiedriba, darba kolektīvi, sabiedriskās organizācijas, kārtības sargi, vecāki, jo sekmīgāki būs mūsu pūliņi šos kauna traipus īīkvīdēt, — noslēgumā sacija Aleksandrs Melngāršs.

Sports

ATGRIEZĀS AR UZVARU

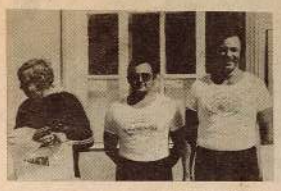

No kreisās: **VLADIMIRS BURIĻOVS, JURIJS POĻAKOVS un NIKOLAJS KOROTKOVS.**

Skaista ir Novorosijska: no vienas puses to iekļauj jūra, no otras — kalni. Pilsēta dibināta 1838. gadā bijušā turku cietokšņa Sudžuk-Kale vietā, ko 1812. gadā izpostīja krievu karaspēks.

Par izturību, vīrišķību un varonību, ko Novorosijskas aizstāvji parādīja Lielā Tēvijas kara gados, 1973. gada 14. septembrī pilsētai piešķīra Varoņpilsētas Goda nosaukumu. Pilsētā daudz zaļumu, dārzu, parku.

Šajā skaistajā un saulainajā pilsētā un tās apkārtnē septembra beigās risinājās Vissavienības sacensības zemūdens šaušanā «Cemes-87».

27 komandas no 21 mūsu zemes pilsētas piedalījās šajās sacensībās. Dalībnieku skaitā bija arī mūsu rūpnīcas komanda. Valmieras un rūpnīcas godu aizstāvēja **Nikolajs Korotkovs un Jurijs Poļakovs.**

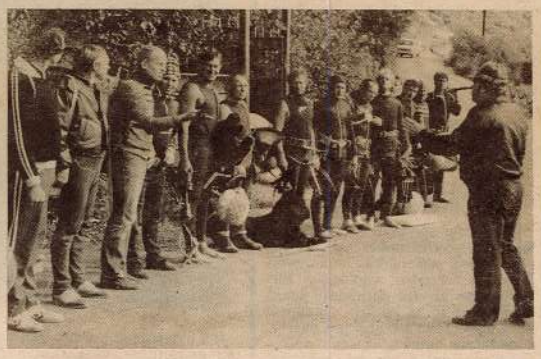

Mūsu zemes labākie zemūdens šāvēji gatavojas startam.

Turnīram bija gatavojušies pamatīgi un nopietni: ziemā peldbaseinā, bet vasarā atklātajās ūdenskrātuvēs. Bet, kā zināms, šogad laiks mūs nelutināja, tāpēc bija jātrenējas ezeros. Pirms sacensībām notika treniņu nometne. Bija jāpierod pie viļņu šupošanas jūrā, jo tā reti ir mierīga.

Pēc sacensību atklāšanas sākas spraiga cīņa. Zemūdens medības pa kustīgiem mērķiem (zivim) parasti norit 4—5 stundas speciāli izraudzītās akavatorijās. Turnīrs risinājās divas dienas. Bija jāizpilda divi vingrinājumi: šaušana no mazkalibra pistoles pilsētas šāvēju tuvē (šajā vingrinājumā mūsu komanda ieguva 3360 punktus un ierindojās septītajā vietā), kā arī zemūdens šaušana pa kustīgiem mērķiem (zivīm). Trešo vingrinājumu — šaušanu zem ūdens pa nekustīgiem mērķiem — neizpildīja ļoti sliktas redzamības dēļ.

Pirmā diena mūsu komandai izrādījās veiksmīga. Nikolajs Korotkovs uzrādīja vislabāko rezultātu, bet Jurijs Poļakovs — trešo. Līdz ar to radās punktu rezerve. Otrajā dienā Nikolajam bija otrais rezultāts, bet Jurijam atkal trešais. Individuālajā vērtējumā Nikolajs ieguva 6390 punktus un izcīnīja pirmo vietu. Jurijam — 5745 punkti un trešā vieta. Komandu vērtējumā mūsējie bija pirmie. Tālākajās godalgotajās vietās — Novorosijskas un Kuibiševas komandas. Pilsētu kauss par uzvaru šajās sacensībās atceļojis uz Valmieru!

VLADIMIRS BURIĻOVS,
komandas treneris

Pasaules plašajos ceļos

Saskarsmes dienas Dānijā

ILONA KALNIŅA, 2. ceha operatore, Padomju Savienības arodbiedrību delegācijas sastāvā apmeklēja Dāniju. Publicējam viņas iespaidus.

ANITAS MARTINSONES foto

No enciklopēdijas:

— Dānija ir valsts Eiropas ziemeļaustrumos. Rietumu un ziemeļu daļā Dāniju apskalo Ziemeļjūra, austrumos — Baltijas jūra. 68 km Dānija robežojas ar VFR. Valsti ir konstitucionāla monarhija. Valsts galva — karaliene. Platība — 43,1 tūkst. km². Iedzīvotāji — 5,15 milj. Naudas vienība — Dānijas krona. 100 kronu=9,03 rbļ.

No 13. līdz 19. septembrim Dānijā uzturējās Vissavienības arodbiedrību Centrālās padomes delegācija 15 cilvēku sastāvā. Tajā ietilpa pa vienam cilvēkam no Gruzijas, Igaunijas, Kirgizijas, Uzbekijas, Ustjilimskas, tris no Latvijas un septiņi no Maskavas.

Šī bija pirmā VACP delegācija Dānijā. Tas bija atbildes brauciens 1986. gada oktobrī notikušajam dāņu braucienam uz PSRS.

Mūs gaidīja spraigs darbs. Programma bija saplānota ļoti saspringta no 7-iem rītā līdz 23-iem vakarā. Katru dienu jaunas tikšanās un diskusijas. Ja, izlīdojot no Maskavas, mēs uztraucāmies par to, kā mūs uzņems, tad šī nedrošība ātri vien izzuda. Pārliecinājāmies par dāņu viesmīlību, sirsnību, atklātību, uzmanību un neatkārtojamo humoru.

13. septembrī. Izlidojam no Maskavas, nosēžamies Stokholmā, tad — Kopenhāgenā, tās lielākajā lidostā Kastrupā. Pulkstenis jāpagriež divas stundas atpakaļ. Pēc sirsnīgas sagaidīšanas iekārtojamies viesnīcā «Tris kraukļi». Seko pirmās pusdienas Dānijā. Ēdieni pārsteidz ar svaigumu un gaumīgo noformējumu. Ar sillajiem ēdieniem Dānijā nelutina. Pārsvarā ir dažādas maizītes. Pēc pusdienām seko divu stundu ekskursija pa Kopenhāgenu.

Dziļā pēcpusdienā ierodamies pasaulē pazīstamā atpūtas parkā «Tivoli». Seit viss ir kā istā Andersena pasakā. 120 tūkstoši lampiņu elektriskajam apgaismojumam un viscaur ziedi, zaļumi, strūklakas. Piedalāmies arī dažādās atrakcijās, taču pat pie labākās gribas visur pabūt nav iespējams. Ļaužu šajā vakarā ir krietni vairāk nekā citkārt, jo šis — sezonas slēgšanas vakars ar noslēguma salūtu. Tas patiešām bija ļoti krāšņs un iespaidīgs. «Tivoli» ir dāņu lepnums. Pēc izklaidējošā «Tivoli» noskaņojamies nopietnam darbam nākamajai dienai. Starp citu, parka atrakciju pudzekli pagaidām vēl neesot bijis neviena nelaimes gadījuma.

14. septembrī. Esam sadaliti divās grupās, lai varētu vairāk apmeklēt, redzēt, dzirdēt. Mūsu grupu pavada Bents Ottesens un Džons Lets. Viņi abi pagājušajā gadā bijuši mūsu zemē. Mūsu grupa dodas uz Sidovras piepilsētas rajona apgabala slimnīcu. Tās celtniecība pabeigta 1978. gadā. Personāls — 4200 cilvēku, slimnieku skaits — 290. Pasaules mērogā hospitālis lepojas ar apdegumu nodaļu. Tajā ir 35 gultas vietas. Šajā hospitālī ārstē arī AIDS slimniekus. Neatkarīgi, ar kādu slimību un cik ilgi slimnieks pavada slimnīcā, — takse ir viena: 3200 kronu dienā. Pilsoņi paši nemaksā, maksā āmte. Bet pilsoņiem 50 procenti no algas ietilpst nodokļos. Dānijā ārstam jāmācās 7 gadi universitātē un pēc tam jāstrādā teicami 10 līdz 12 gadi, un tikai tad var iegūt kvalificēta ārsta diplomu. Mums bija iespēja redzēt unikālu laboratoriju ar aparātu, ko sauc par tomogrāfu. Tās darbības pamatā — spēcīgs magnētiskais lauks+radio+kompjūters. Rezultātā var iegūt jebkuras ķermeņa daļas attēlu pa milimetriem. Visam hospitālim raksturīga iezime ir tā, ka nevienā nodaļā vai telpā nav nekādu specifisku zāļu smaržu. Daudz domāts par apkopēju un sanitāru darbu.

Pēc hospitāļa apmeklēšanas pabijām organizācijā «Lielās Kopenhāgenas komunālie strādnieki». Tikāmies ar vietējās arodbiedrības pārstāvjiem. Šai arodorganizācijai ir pašai savs sociālpsihologs, kurš palīdz pārvarēt sarežģījumus, piemēram, ģimenē. Nevienam arodbiedrības biedram nav nekādu dokumentu, t. i., arodbiedrības uzskaites kartītes u. c. Tiek izpildīta anketa, un pēc tam katrs biedrs iemanto kodu kompjūterā, un visu informāciju sniedz kompjūters. Dānijā ir 38 nozaru arodbiedrības. Tās palīdz arī bezdarbniekiem 2,5 gadus meklēt darbu.

Pēcpusdienā apmeklējām darba apstākļu inspekcijas pārvaldi. Katrs uzņēmums savas problēmas risina patstāvīgi. Ja ir kādi pārkāpumi, valsts inspekcija var slēgt uzņēmumu. Valsti no 1990. gada pilnībā būšot aizliegts izmantot azbestu. Piemēram, dažām skolām jau tagad pilnībā nomainīti šifera jumti.

Pievakarē ierodamies noliktavu un tirdzniecības strādnieku arodbiedrības namā. Te notiek plaša tikšanās ar tiem dāņu arodbiedrības delegācijas pārstāvjiem, kuri pagājušajā gadā bija Padomju Savienībā. Daudzi no viņiem mazliet prot krievu valodu, zīn padomju dziesmas. Ari mēs izmantojam visas savas valodu zināšanas, lai saprastos. Te skan gan angļu, gan vācu valoda.

Bet vēlajās vakara stundās izmantojam iespēju pabūt spožo reklāmu Kopenhāgenā. Reklāmas žilbina iespaidīgi un ir jāuzmanās, ka nenoreibsti.

15. septembrī. No rīta dodamies uz «EKS-skolas» tipogrāfiju. Pusi no visām drukātajām avīzēm, žurnāliem, plakātiem tipogrāfija gatavo arodbiedrību kustībai. Tipogrāfijā nav metāla burtu, izmanto foto filmu. Mašīna stundā iespiež 54 tūkstošus zīmju. Tipogrāfijā strādā 16 cilvēki, un visi saņem vienādu algu — no apkopējas līdz direktoram. Alga — 225 tūkstoši kronu gadā.

(Turpmāk vēl)

Kas? Kad? Kur?

Dārzkopības biedrība «Gauja» paziņo, ka 17. un 18. oktobrī no pulksten 9 biedrības noliktavā notiks augļu koku un krūmu, kā arī minerālmēslu pārdošana.

●

Mūsu strādājošie var apmeklēt baseinu. Rūpnīcas strādājošie uz baseinu var doties otrdienās un piektdienās no pulksten 22 līdz 22.45, sestdienās — no 19.45 līdz 20.30.

Kas vēlas nodarboties baseinā, — līdzi jāņem ārsta terapeita izdota izziņa, ka strādājošais ir izgājis dispanserizāciju.

Izziņas pa telefonu 225 pie Gaļinas Illarionovas.

KĀ BŪS TĀLĀK?

Bija. Bija sestdien brīnišķīgs laiks, un bija rudens krosa finālsacensības. Tikai, lai gan **Ivars Siliņš** pūlējās «pielauzt» fizkultūriešus, uz starta izgāja **Aivars Ievinš, Andrejs Sleņģis, Aelita Vilemsone, Pārsla Bebre, Ansis Ozoliņš, Gints Krumholcs** un **Ivars Eškins,** dodami sešas ieskaites no desmit vajadzīgajām. Līdz ar to rūpnīcas komanda neierindojās godalgotā vietā. Bet ko darīja pārējie, jo pieteikumā taču bija minētas vairāk nekā desmit personas? Rūpnīcā strādājošo skaits sniedzas tūkstošos, bet varu pieminēt tikai vienu jaunu uzvārdu — Andreju Sleņģi (aušanas cehs). Tas liecina, ka jaunā maiņa nerodas, bet «vecie» taču arī var pēkšņi noiet no «skatuves». Kas tad būs tālāk?

ILZE PAZARE

Redaktore V. LEJSTRAUTA

Laikraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmierā, J. Gagarina ielā 1. Tālrunis 32472 un 339.
Iespiests: Valmieras tipogrāfijā «Liesma», pasta indekss 228600. Valmierā, A. Upīša ielā 7. 0,5 uzsk. iespiedloksne, ofsета tehnika. Tiraža 800 eks.
«Валмиерский химик» («Валмиерас химикис») — издание парткома, комитета комсомола, заводского комитета и администрации Валмиерского завода стекловолокна, выходит один раз в неделю по четвергам, на русском и латышском языках. Адрес редакции: 228600, г. Валмиера, ул. Гагарина, 1. Телефоны 32472 и 339. Отпечатано в Валмиерской типографии «Лиесма», 228600, г. Валмиера, ул. А. Упита, 7. Офсетная печать. 0,5 усл. п. л. Тираж 400 экз. На русском языке.

Pasūt. Nr. 6207